

FOAIE SĂPTĂMĂNALĂ PENTRU POPOR
DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintăului Nr. 51
TELEFON: Nr. 3065

ABONAMENTE: Pe un an Lei 100
Pe 6 luni " 50
Pe 3 luni " 30
In streinătate dublu. În America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB
Nr. 85.

BIRUITORI PRIN HRISTOS

„Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră? Să ne rușinăm noi de Dumnezeu? Să ne fie teamă a-L mărturisi? Să ne înspăimântăm noi de niște oameni, când Domnul Isus ne face o așa de mare făgăduință, că în orice clipă „El este cu noi”? Când El ne spune să fim plini de îndrăzneală și ne îmbărbătează prin atâtea și atâtea făgăduinți, noi să ne rușinăm? O! nu, niciodată nu! In veac nu ne vom rușina. Dumnezeu care în iubirea Lui pentru noi, n'a cruțat nici pe Fiul Său, să fie părăsit? De dragul oamenilor să tăcem?

Când El ne-a răscumpărat cu însăși prețul vieții Sale, noi să-L tăgăduim? Să ne despărțim noi de Cel ce ne-a mântuit prin crucificarea vieții Sale? Să ne lăpădam noi de Cel mai mare binefăcător al nostru? Să ne fie rușine a-L mărturisi în fața oamenilor?

Putem noi să ne despărțim de Cel ce este însăși viața noastră? Pentru niște prietenii omenești, să jignim iubirea fără margini a Domnului Isus? Să ascultăm noi de glasul celor ce-L prigonesc pe Domnul? Să ne facem noi una cu cei ce-L răstignesc prin nepăsarea și ura lor? Să urmărim noi sfatul celor ce se poartă ca vrășmași ai Crucii lui Isus? Mai bine să se despice pământul și să ne înghită în această clipă, mai bine să curgă din noi șiroaie de sânge și acelaș pământ al țării întregi să se înroșească cu sângele oștirii lui Isus, decât să păcătuim așa de greu!..

Dumnezeu a dat totul pentru noi, și noi să-L vindem pentru gusturile capricioase ale oamenilor? Isus a desbrăcat slava Dumnezeirii Sale pentru noi, și noi să fim robi ai slavei deșarte? Isus a luat chip de rob și noi să alergăm după deșertăciunile lumii? Isus a suferit prigoană, ură și dispreț, iar noi să primim slavă dela oameni? Isus s'a

incununat cu spini, iar noi să așteptăm cununii de trandafiri? Isus a fost străpuns de suliță și noi să fim mângâiați cu laudele oamenilor? Isus a fost înconjurat de ură și violenție din partea oamenilor, de batjocură și rușine, iar noi să așteptăm altceva? O, nu, doar nu este sluga mai mare decât stăpânul. Și aceasta însuși Isus ne-o spune: „Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Oamenii vă vor da în judecata soboarelor, și vă vor bate în sinagogele lor. Din pricina mea, veți fi duși înaintea dirigătorilor și înaintea împăraților... Veți fi urâți de toți din pricină că purtați Numele Meu; dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit. (Mat 10, 16-23). Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M'au urât înaintea voastră. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar pentru că nu sunteți din lume și pentru că Eu v'am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea. Ioan 15, 18-22).

Din iubire, Tatăl a dat ca jertfă de ispășire pe unicul Său Fiul (1 Ioan 4, 10); tot din iubire și noi vrem să rămânem ascultători până la capăt. Dar a tăcea și să nu mărturisim pe Domnul, aceasta nu o putem face. Vrea cineva să ne lege. Suntem gata. Vrea cineva să ne lovească, stăm neclintiți. Vrea cineva să ne răstignească alături de Isus, întindem singuri mâinile, fără împotrivire. Vrea cineva să guste din sângele nostru, îl dăm cu toată inima. Vrea cineva să zdrobească trupul nostru muritor, suntem cei mai fericiți că ni se grăbește întâlnirea cu Domnul. Noi nu ne temem de cei ceucid trupul (Mat. 10, 30) căci Domnul este cu noi (Mat. 10, 30).

In lume de trăim, nu avem decât neazuri, iar de trecem la Domnul, vom avea numai bucurii. Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Nec.zui? Strămtorarea.. prigonirea, foamea, lipsa de îmbrăcăminte.. primejdia.. sabia..? O, da, suntem prizonieri.. suntem urâți și disprețuiți; dar tocmai în acestea noi ne bucurăm. Chiar de ar fi să înroșim pământul cu sângele nostru, noi nu ne temem deloc și nici nu ne înfricoșăm și nici nu ne spăriem. Prin Isus suntem continu niște biruitori, iubirea lui Isus ne acopere ca o mantie și nimic rău nu ne poate atinge, atâta timp cât vom rămâne sub ocrotirea Lui. Nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă faptură, nu vor fi în stare să ne despărte de dragostea, pe care ne-a arătat-o Dumnezeu în Hristos Isus Domnul nostru (Romani 8).

„Și atunci, dacă Isus este al nostru Comandant, de cine ne vom înfricoșa?

Nu se află nimic să biruiască dragostea

Nu se află nimic asupra căruia să nu biruiască dragostea. Când e dragostea lui Dumnezeu, ea-i mai presus de toate: nici focul, nici sabia, nici sărăcia, nici boala, nici moartea nici orice ar fi, nu se poate arăta înfricoșător aceluia care adăpostește la sine această dragoste.

El își va râde de toate. Intreaga-i băgare de seamă se va purta spre singura țintă: frumusețea și slava dumnezeiască.

Trudele vieții de acum nu-l vor putea doborî, după cum nici îndestulările și plăcerile ei nu-l vor putea minți sau umplea de trufie.

Și-așa, fi-vom descătusați de pedepsele acestei vieți, și acele-a ale veacurilor ce vor veni—și întravom astfel, în bucuria împărăției — S. H.

Ce însemnează a trăii?

Ce numești tu viu?

Aceea, ce crește; aceea, ce se mișcă; aceea, ce se desăvârșește. Piatra e moartă, nemișcată și neschimbată

Iar copacul trăește. El respiră și crește.

Și mai cu seamă, trăește animalul. — El simte, se mișcă. Iar mai departe urmează omul.

El se mișcă nu numai cu picioarele lor, dar și cu sufletul.

El, care este zidit după chipul lui Dumnezeu, merge către veșnica desăvârșire, către Dumnezeu. Și această măreață mișca-

re a lui este adevărata lui viață.

Dar oare nu se abat oamenii către moarte dela această cale a vieții?

Oare voi nu ați văzut oameni nemișcați, ca piatra? Ei ca și cum s'au acoperit cu mușchi și stau pe acelaș loc.

Ei cresc, dar numai „cu pân-tecele”. Poate că sunt și simțitori, dar către ce?

Durere, foame, sete, boală simt. Dar boala sufletului? Foamea lui? — Acestea simțiri nu se află la asemenea oameni.

(Continuare în pag. 3)

La Tine vin...

La tine vin, Isuse îndurat,
Căci sufletu mi se abate în păcat,
La Tine vin și mila Ta o cer:
Ajută-mă, căci fără Tine pier.

Din valea de păcate și de ohin
Mă'nalt spre oerul veșnic și senin
Căci totul pe pământ e trecător
Și zac în noapte fără ajutor,

Păcatul meu mă mistuie amar
In valuri de dureri fără hotar
Și plâng, că'n mine totul e pustiu
Ca'n veșnica tăcere de sicriu.

O, Doamne Sfinte, nu mă lăpăda
O'ntoarce-ți către mine fața Ta
Când iarăși vin durerea să ți o spun
Primește-mă, Isuse Cel Preabun

S. Hărăgus

„Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul“ (Luca 13, 18)

Ceva despre rugăciunea și viața cea adevărată în legătură cu evanghelia de Duminică

„Doi oameni“...

Doi oameni a văzut atunci Mântuitorul rugându-se în Biserica din Ierusalim, doi oameni cu două fețe atât de deosebite una de alta. Două mentalități, două lumi atât de departe și atât de deosebite, una de alta: vameșul și fariseul.

În bisericile de azi sunt mai mulți decât doi oameni. În bisericile de azi sunt de multe ori zeci și sute de oameni, — dar pretutindeni vei întâlni numai pe acești doi: vameșul și fariseul. Aceste două lumi, aceste două fețe atât de departe și diferite unul de altul. Vei întâlni fețe bine rotunjite, rumenite și vopsite, corpuri bine îngroșate, înpodobite cu tot ce a iscodit „ultima modă“ — acestea desigur „în scaunele dintâi“. Dar vei întâlni, îndărăt „neîndrăsnind nici ochii să-și ridice“ — „vameși“ și „văduve“ cari își duc acolo, nu prisosul zeciuiei „mărinimiei“ și „carității“ lor — ci singurii doi bănuți pe cari îi au, lacrimile și căința sinceră, din sufletul lor curat.

In sine

O, dac' ai pătrunde în gândurile și cugetele acestor două feluri de închinători din Casa Domnului. Ai vedea lucruri și ai afla taine pe care nu le-ai fi crezut niciodată. Ai vedea cum cineva poate să-și împartă ființa în atâtea părți. Când cu trupul stă acolo, ai vedea cum sufletul lor cutreieră toate locurile pierzării și fărădelegii. Ai vedea cum gândurile îi poartă pretutindeni, în afară de Domnul; ai vedea — și te-ai îngrozi

Dar ai vedea și sbucium, căință și părere de rău; ai vedea și lacrimi amare din sufletele de vameși — și te-ai înduioșa aflând: câtă depărtare între aceste două fețe de închinători.

Voi toți închinătorii Domnului, aduceți-vă aminte că în gândurile voastre nu sânteți numai voi singuri. Mai este și altcineva, care cunoaște și știe tot adâncul inimii voastre. Cel care a auzit rugăciunile făcute „in sine“ de către cei doi închinători din templul din Ierusalim

— aude și gândurile inimii voastre, vede și tainele cugetului nostru. Și gândiți vă că toată: acestea vor fi date la lumină.

„...Postesc... dau zeciuială.“

Iată icoana celor mai mulți creștini — icoana tuturor creștinilor „de nume“ da azi. Acelor cari își închipuiesc că dacă „postesc“ de două ori pe săptămână, vinerea și miercuria, — și-au făcut toată datoria față de Dumnezeu. Și dacă dau „zeciuială“ care li-se cere pentru dijmă — și au făcut toată datoria față de Biserica... toate acestea îi dau dreptul să se poartă socoti om de omenie, om cinstit.

Vai, în ce grozavă înșelăciune sufletească trăesc și mor — astfel de oameni.

Dragul meu frate cetitor, poate și tu ești între acest fel de oameni. Poate și tu crezi că e de ajuns să dai pentru Domnul și mântuirea sufletului tău două zile de post și un ceas de biserică pe săptămână. Să și iubitul meu că nu e de ajuns. Nu e de ajuns oricâte posturi, zeciuiele, pomeni și luminări ai da: Trebuie să te predai pe tine însuși să fii cu totul al Lui. Să te predi pe tine însuși cu toată viața ta, gândurile tale, faptele și vorbele tale, cu toată averea sufletului și trupului tău; să fii cu totul al lui Dumnezeu. Și nu numai odată pe săptămână — atunci când ești în biserică! — ci zi de zi și ceas de ceas până la sfârșitul vieții tale pământ-ști. Dar ține minte: — aceasta să nu ți fie niciodată un prilej de laudă a eului tău, și nici

prilej de fățarnică smerenie, ca pentru atâția cari crezând că zidesc cu pietri scumpe — au clădit „treștie și fân“ (I Corinteni 3, 12). Ci în toate, și la toate tu să răspunzi cu cuvintele celui care a zis: Sunt un rob netrebnic? am făcut ceia ce eram dator să fac...

„Dumnezeule, ai milă de mine“...

Ce fericit se va fi întors dela biserică vameșul păcătos, care s'a rugat cu smerenie și credincioșie Domnului pentru milă și iertare. Căci el s'a întors de acolo cu sufletul plin de pace și fericirea pe care numai împăcarea, mila și iertarea Tatălui Ceresc o poate da.

Iubitul meu frate — aceasta trebuie să fie pururea și rugăciunea noastră. Nu după faptele noastre să ne răsplătească Tatăl Ceresc, ci după mila Lui. Nu după meritul nostru — ci după îndurarea Lui. Căci așa vom primi Milă și îndurare — pe când altfel am fi pierduți pe veci, căci plata păcatului (fără număr de mare pe care îl facem în orice clipă!) — ar fi moartea (Roma i 6, 23) — dar Harul lui Dumnezeu, e Viața.

De aceia iubitul meu, nu căuta în Evanghelie după ce ai făcut fărădelegea, pentru că să găsești acolo motive care să îndreptească. Caută în Evanghelie înainte de a face fapta rea, pentru a vedea câte motive ai pentru a o face și câte să nu o faci. Dar ia seama! — nu căuta să succești Evanghelia după viața ta — ci îndreaptă-ți viața ta după euvântul Evangheliei.

Decât să cauți mereu în Biblie locuri de scuză pentru păcatul tău — mai bine fă ca vameșul care n'a căutat să se îndreptească în fața Domnului că a fost silit să păcătuiască — ci bătându-se cu pumnii în piept a strigat căit și pocăit: „Ai milă de mine Dumnezeule — că om păcătos sunt eu“...

Și amin îți grăesc ție — mai fericit te vei întoarce la ale tale...

TRAIAN DORZ

Scoate-ți bârna

Am auzit că adesea mă vorbești la toți de rău
Și spui că trăesc în lume fără bunul Dumnezeu,
Spui că nu știu ce e milă, ce e pace și iubire,
Spui că merg pe calea largă, spui că merg spre rătăcire

Apoi află dela mine căs un mare păcătos,
Că nu-s vrednic niciodată să ridic ochii de jos;
Că întocmai ca cel vameș zic în gând și'n mintea mea:
Miluește-mă Stăpâne după mare mila Ta.

Așa eu am speranță și credință, dragul meu,
Că voi călca în picioare capul șarpelui cel rău.
Și precum cândva tâlharul îndurare-a căpătat,
Poate și eu păcătosul, ca și el voi fi iertat.

Bre, dar vezi-ți și tu bârna, că e mare cât un munte,
Vezi că-ți stă întotdeauna pisma și ura pe frunte,
Te prefaci că ai credință și te socoți pe pământ
Ca un îngerăș din ceruri sau cel puțin ca un sfânt.

Însă afiă frățioare, că o lume întreagă știe,
Că și tu, ca și mulți alții, faci câte-o dobitocie

De se sperie pământul, apele și cele stele,
Plânge luna, îngerășii și dragile păsărele.

Totuși stai mereu la pândă și de fac eu vre-o greșală,
Salți cu mare bucurie și mi-o pui la socoteală.

O, te rog, te rog din suflet: schimbă-ți viața, schimbă-ți traiul
Scoate-ți bârna și pe urmă, scoate și la alții palul!

J. TUDUSCIUC

„Am plecat“...

Am văzut pe mulți oameni că țin foarte mult ca atunci când pleacă la drum, se întâmplă că după ce au plecat își aduc aminte că au uitat ceva acasă nu se mai întorc însă înapoi să ia ce-au uitat, spunând că nu le umblă bine. Mai ales când pleacă la târg să vândă ceva și și-a uitat ceva acasă nu se întoarce înapoi spunând că n'are noroc.

O, ce mult ține omul la „obiceiuri“ la „datini“ cari nu sunt de nici un folos. Însă eu mă gândesc că e bine ar fi dacă ar face omul așa în cele sufletești. Când a pornit omul pe calea cea bună, pe calea Domnului, să nu

se mai întoarcă înapoi. Ispitele vin totdeauna să-l întoarcă pe om iar la cele rele, însă omul să răspundă: am plecat, nu mă mai întorc înapoi căci de mă întorc înapoi, pierd mântuirea, pierd împărăția cerurilor, pierd pe Dumnezeu.

Însă vai ce iute se întoarce omul spre rău. Sfânta Scriptură ne spune că, omul care a lăsat odată ce este, rău și a apucat pe calea Domnului dar pe urmă se întoarce iar în noroiul păcatelor, esta ca scoafa care a fost spălată și curățită, dar pe urmă se întoarce iarăși în mocirlă.

Iacob Suciu

Ce însemnează a trăi?

(Continuare din pagina 1)

Oare oameni sunt aceștia? Deocamdată nu, pentru că ei nu trăiesc, ci în zadar își petrec viața. — La ei nu este ceea, ce alcătuește viața vie a creștinului.

Cugetarea aceea, că unicul scop al vieții este — mișcarea cea veșnică și fără de margini.

Să trăiți, nu înseamnă să mânânci. — Omul mânâncă, ca să trăiască.

Dar a trăi, înseamnă să fii cu Hristos, care este „Calea și Viața“.

A trăi, înseamnă: având în tine pe Hristos, să împlinești legea Lui. Să crești nu cu trupul, ci cu duhul.

Să te miști nu cu picioarele, dar cu gândul, ce cunoaște pe Dumnezeu și cu voința, care zidește împărăția Lui...

Păr. Vladimir

SE PLINEȘTE SCRIPTURA

Sunt multe cuvinte în Sf. Scriptură cari îndată ce le citești, le pricepi și le înțelegi tâlul lor. Dar sunt altele cari nu le înțelegi decât trăind și văzând cu ochii cum se împlinesc. Iată spre exemplu niște cuvinte cari se împlinesc întocmai în vremile noastre: „*Neamurile se frământă, împărățiile se clatină, dar glasul Domnului răsună...*“ (Ps. 46, 6). Oare cuvintele acestea nu sunt scrise pentru zilele noastre? Căci adevărat, neamurile grozav se mai frământă și împărățiile se clatină. Țări și neamuri cari figurau până ieri, astăzi sunt șterse de pe harta Europei. Oamenii mari și mici cari până ieri trăiau și-și făceau fel de fel de planuri, astăzi nu mai sunt. Dar în schimb și glasul Domnului răsună cu putere. Glasul Domnului ne cheamă pe toți la mântuire. Glasul Domnului ne cheamă înapoi acasă. Ferice de aceia dintre noi cari au urechi și aud glasul Domnului. Ferice de aceia cari nu numai că aud, dar și împlinesc poruncile Domnului.

Zilele acestea am citit într'un ziar despre un elev de liceu din Iași, care rămăsese repetent și de frica părinților săi a fugit de acasă. După un an și mai bine de hoinăreală a fost prins de poliția din Constanța. Imediat au fost înștiințați părinții lui. Tatăl său a plecat numai de cât și

cu mare bucurie l'a adus acasă. Se spune că era într'o stare de plâns. Ghețele și hainele erau rupte pe dânsul, fața palidă și atâtea semne arătau starea de mizerie în care a trăit. Părinții l'au iertat și poate că i-au zis: vezi să nu mai greșești.

Dragi cititori, și noi adesea rămânem repetenți în școala Domnului și căutăm să fugim de El. Dar cu cât fugim cu atât e mai rău. Cei dintâi oameni au căutat să se ascundă de Fața Domnului după ce păcătuiseră, însă prin faptul acesta au greșit și mai tare. Iona, deasemenea a fugit într'o corabie și gândea că n'o să-l vadă Domnul, însă știți ce a pățit. De aceea azi când glasul Domnului răsună cu putere, să ne întoarcem bucuroși acasă. Să ne întoarcem în starea cum ne găsim și să cerm iertare Tatălui ceresc. Căci făcând așa nu ne vom mai îngrozi în fața tuturor evenimentelor de astăzi, ci vom spune cu tărie: **Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi. De aceea nu ne temem, chiar de s'ar zguduia pământul, și s'ar clătina munții în inima mărilor**“ (Ps. 46, 1—2). Haideți dar înapoi acasă, haideți la Domnul!

Ion Tuduscine

Sărman copil

De Domnul Bucuriei te-a'nstrăinat amarul
Și tainic bați în poarta plăcerilor deșarte
Alunecând în jugul aducător de moarte:
Că viața e făcută să-i guști din plin paharul.

Alegi nefericirea din marea de nimicuri,
Din stele mincinoase făcându-ți idealuri
Clădești mărețe planuri pe creștete de valuri
Și bucurii de-o clipă în inimă îți picuri.

Sărman copil din lumea ascunsă de lumină
Tu n'ai simțit cum curge renăscător Misterul
Și Mila care-o 'mparte cu mână largă Cerul
In viața amărâtă — pe inimă străină...

Tu n'ai văzut sărmane cum murmură Izvorul
De Sânge și de Viață, pe Culmea Izbăvirii
Nici dulce fericire, nici pacea mântuirii
Ce ne-a adus în lume Isus Biruitorul

SIMION PARASCHIV

Zăvoiu Orbului — Jud. Dâmbovița

Adevăratul curaj constă în a ști să suferi.

Orice oră pierdută în timpul tinereții, este o pricină de nemulțumire pentru viitor.

Un bilet de bancă

Un American primi într'o zi un bilet de bancă, pe care erau scrise cu cernală roșie, următoarele câteva rânduri, cari vorbesc mai mult decât cărțile întregi, despre pericolul alcoolului.

„Nevastă, copii și mai mult de 200 mii lei — totul am pierdut. Numai eu sunt răspunzător de aceasta, căci miam băut toată averea. La 21 de ani aveam o frumoasă stare; iar acum deși nu am încă 35 de ani, nu mai am nimic. Sărmana mea soție, o femeie foarte bună, s'a stins cu inima zdrobită din cauza ticăloșilor mele. Pe copii i-am

omorât din cauza nepăsării mele. Când biletul acesta va fi cheltuit nu voi ști nici unde să-mi găsesc o bucătică de pâine. Voi muri ca un bețiv ticălos. Aceasta este istoria vieții mele.

Dacă întâmplător acest bilet ar cădea în mâna vreunuia care estăpănit de dorul beției să-și deschidă ochii și să tragă învățătură din prăpădirea vieții mele“.

Sărmanul om! Și câți nu sunt în starea lui.

Dacă ești cuprins de patima beției, c e t i t o r u l e, vino la Mântuitorului și vei fi izbăvit.

NR. 77

Cât le costă țințarii pe Indiile engleze

Din faptul că hindusul, în virtutea principiilor sale religioase se abține de-a omorâ ființele vii, sunt în Indiile engleze un excedent de 140 milioane de vite, fie prea tinere, fie prea bătrâne și inutilizabile pentru viața economică. Cheltuielile de întreținere pentru aceasta masă inutilă de măgari, cai și cămile, dar mai ales vaci — sunt evaluate la o sumă anuală de 117 milioane lire sterline.

Pe de altă parte un specialist englez a calculat că țințarul paludismului cauzează în fiecare an Indiilor engleze o pierdere de circa 50 milioane lire sterline. În fiecare an aproape 100 milioane de persoane sunt atinse de malarie și în fiecare minut mor în aceasta țară câte trei oameni de malarie. Aceasta pierdere anuală de vieți umane, de forțe economice și de capital este atât de mare încât toate comentariile sunt de prisos. Din fericire, autoritățile au organizat o energică campanie antipaludică spre a scăpa țara de malarie. Nu se poate lupta contra paludismului fără chinină, căci acest produs natural este totdeauna con-

siderat ca remediul prin excelență al acestei maladii. Se administrează chinina după recomandările Comisiunea Paludismului de pe lângă Liga Națiunilor. Această comisiune din care fac parte principalii experți în lupta contra paludismului, a prescris ca tratament al malariei 1 gram până la 1 gram 30 de chinină pe zi timp de 5—7 zile, iar pentru prevenirea acestei boli 40 centigrame de chinină în fiecare zi, pe tot timpul frigurilor paludice. În raportul ei publicat în 1938 Comisiunea Paludismului accentuează la pagina 129 că chinina fiind inofensivă poate fi administrată de către agenți subalterni fără supravegherea medicală constatată. Aceasta supraveghere e necesară pentru produselor sintetice.

Pretutindeni unde s'a întrebuițat chinina în chip sistematic în Indiile engleze, fie pentru soldați, fie pentru populația agricolă, rezultatele au fost surprinzătoare. Și aici sa făcut dovadă că unde domnește chinina paludismul nu poate rezista. Malaria provoacă boala și moartea, iar chinina aduce viața și sănătatea (251).

Suflete al meu

Suflete al meu iubite, suflete întunecat
Până când vei sta în tina 'nșelătorului păcat?
Până când petreci în lene, în urgii și nepăsare
Până când alergi pe Calea care duce la perzare?

Până când va răbda Domnul pentru tine răstignit
Auzi tu suflete dragă, suflete al meu iubit?
Auzi tu un glas prea dulce, un glas sfânt ceresc de sus?
El te cheamă; este glasul Domnului nostru Isus.

Suflete, tu știi că lumea e deșartă 'nșelătoare,
Și totu-i deșertăciune și cenușă de sub soare,
Suflete tu ști că vine sfânta zi de judecată
Când va primi fiecare, după faptă și răsplată.

Scoală-te dar scumpe suflet din acest greu somn de moarte
Scoală-te și rupe lanțul ce te leagă cu păcate
Scoală-te din amorțire suflete al meu iubit
Și aleargă cât ai vreme la Isus cel răstignit.

Constantin Tuduscine

† Păr. Felix Wiercinski S. I.

Sâmbătă 20 Ianuarie a părăsit această lume harnicul Păr. Felix Wiercinski. A căzut ca un bun ostaș al lui Hristos, chiar pe câmpul de luptă, făcând lecțiile la Seminarul din Blaj. A cunoscut următoarele limbi:

estonă, germană, polonă, franceză, rusă, engleză, italiană, lucrând în 16 țări, împrăștiind lumina evangheliei ca și un adevărat apostol.

Dumnezeu să-l odihnească în pace.

„Un rege, un regat, și un principe“

Sub titlul acesta, „Revista săptămânală egipteană“ publică un lung articol care începe printr'o dare de seamă asupra situației internaționale actuale, arătând rolul României și subliniind fericirea pentru poporul român de a avea azi ca Soveran pe M. S. Regele Carol II. Românii încrezători în înțelepciunea Regelui lor, în cunoș-

tințele Sale și în prevederea Sa, dovedesc în orice moment devotamentul și recunoștința lor.

Vorbind de Marele Voevod Mihai, revista scrie între altele: Făt Frumosul României nu mai este astăzi un copil. Principele Moștenitor al României întru-chipează pentru toate inimile românești viitorul țării, fiind simbolul națiunii viitoare“.

Pentru înzestrarea armatei sau adunat

10.252.321.000 lei

Cea mai mare sumă ce s'a strâns până azi în vreun împrumut intern

D. M. Constantinescu ministrul finanțelor a arătat că până în ziua de 10 Februarie s'au strâns prin bonurile pentru înzestrarea armatei suma de 10 miliarde 252.321.000 lei, prin 628.659 subscriitori.

Aceasta e cea mai mare cifră ce s'a strâns la vreun împrumut intern la noi.

Subscripția rămâne deschisă pentru toți cei ce vor să ajute în felul acesta la întărirea și apărarea țării.

De pe fronturi

Hărțueli pe frontul de Vest, lupte grele pe cel de Nord. Rușii încearcă să străpungă linia Mannerheim

Războiul continuă. Este interesant că din ce trece timpul ura crește și prăgătirile dușmănoase se întăresc tot mai mult.

Ultimele 5 mari discursuri (d. Daldier, Chamberlain, Hitler, Churchill și al ministrului de război britanic) sunt tot atâtea dovezi de dârzenie că nici unul din beligeranți (luptători) nu va pune pușca jos până nu va fi nimicit dușmanul.

Că ce s'a alege din toate acestea... cine va fi învingătorul și cine învinsul, asta nu se poate ști.

Pe frontul de Vest hărțu-elile enervante sunt tot mai stăruitoare. Incolo, zi de zi se fac întăriri se transportă arme, muniții, tunuri și

oameni pentru... necazul cel mare.

In Finlanda se dau lupte grele. Rușii au grămădit sute de mii de oameni, tot felul de arme moderne și avioane, presând cu putere asupra liniei Mannerheim. Sau dat atacuri mari și repetate asupra a 50 de puncte din linia de fortificații, ba chiar au și pătruns înăuntrul lor, însă au fost respinși de finlandezi.

In urma apelurilor făcute, din toate părțile lumii curg ajutoare și voluntari pentru Finlanda.

Astfel, bizuindu-se pe ajutoarele din afară, Finlanda este în măsură să respingă orice atac, a spus de curând D. Tanner ministru de externe.

Marele stat major

Aduce la cunoștință că

începând de la 10 Februarie 1940, nu mai rezolvă cererile relative la concentrări, amânări de concentrare, concedii și desconcentrări.

Pe viitor, aceste cereri vor fi adresate direct unităților din care fac parte cei interesați, cunoscut fiind că unitățile au ordine să le rezolve după norme bine stabilite.

In consecință, cererile de această natură, care vor fi adresate Marelui Stat Major, cu începerea dela data de mai sus, vor rămâne fără răspuns.

Finlandezii sunt

O rasă de supra oameni — spune un englez

O delegație a partidului laburist englez a cercetat zilele trecute Finlanda. La întoarcere, un deputat a spus între altele despre acest popor:

„Finlandezii sunt o rasă de supra oameni. Am vizitat patru armate finlandeze pe front. Tot ce am văzut mi-a dat convingerea, că Finlandezii nu pot fi bătuti, dar și au nevoie de

ajutoare. Numai cine a fost la fața locului își poate da seama că Finlandezii pot rezista vreme îndelungată contra unor forțe imens superioare ca număr. Ei sunt soldați minunați și formează un front nesdruncinat contra agresorului. Trebuie să li se trimită grăbnic arme pentru a combate raidurile aviației“.

Știri din țară și străinătate

— **Veacul oțelului.** Producția de oțel în regiunea Ruhr (Germania) a fost anul trecut de 23 milioane tone față de 10 mil. tone în 1938. Anul acesta, prin ocuparea Poloniei această producție va crește cu încă 2 mil. tone.

Iacă roadele civilizației și culturii fără sarea Evangheliei: oțelul și moartea prin oțel. Și apoi să nu disprețuiești această cultură a necredinței!

— **Vapoarele pierdute de aliați și neutri.** După o informație germană, dela începutul războiului, aliații și neutri au pierdut 409 vapoare de comerț. Peste 200 vapoare scufundate sunt engleze. Războiul pe mare continuă cu mare îndârjire.

— **58 ani de viață a împlinit zilele acestea, d. Roosevelt** președintele Americii.

Din privilegiul acesta au avut loc peste 10 mii de baluri și serate în toată America.

— **Eschimoșii și Indienii.** Un pilot dela „Canadian Airways Limited“ a făcut zilele trecute o călătorie la Aklavik, localitate din regiunile canadiene din Oceanul Inghețat.

Indienii și eschimoșii din aceste regiuni sunt în cunoștință cu tot ceea ce petrece în Europa; ei se tem ca înaintarea rușilor să nu aducă o micșorare a prețurilor de blănuri și ar vrea să se înroleze în armata finlandeză

— **In mareașă operă de înzestrare a Armatei Țării,** personalul Direcției Dunării Maritime din Ministerul Aerului și Marinei, a subscris frumoasa suma de un milion șase sute de mii lei.

— **270 vagoane chereștea** — lemn de lucru — a trimis România pentru nenorocirii de cutremur din Anatolia.

— **Grevă în Belgia.** In regiunile carbonifere din Belgia lucrătorii au făcut grevă fiindcă s'au înrăuțit orele de muncă.

— **Cartofii degerați** nu se mai pot mânca odată ce au degerat, îi putem însă folosi la hrana vitelor din bățatură, fiindcă lor nu le vatămă cu nimic.

Înainte de a-i desgheta, îi punem în apă puțin caldă, astfel ca să se moaie puțin.

După asta îi tăiem în felii pe care le încălzim și le uscăm pe cuptor.

Cartofii uscați pe cuptor în modul acesta, țin multă vreme și sunt o hrană bună pentru vitele din bățatură.

— **Isprăvi!** — Se spune că aviația rusă a omorât în Finlanda până la 1 Ianuarie prin atacurile cu bombe 357 persoane, mai ales civili.

Sfaturi doctoricești

Leac pentru reumatism

Puneți usturoi tânăr să se dospescă în spirt câteva săptămâni și cu acel lichid frecăți părțile dureroase atinse de reumatism. Frecțiunea o faceți în mod obișnuit dimineața și seara, turnând în palmă puțin lichid și frecând bine locul dureros câteva minute. Aceleași frecțiuni le puteți face cu oțet cald.

V'a intrat o insectă în ureche?

Lucrul acesta se întâmplă adeseori. Nu încercați să scoateți insecta cu degetul ori cu altceva.

Mărginiți-vă să vărsați câteva picături de untdelemn călduț în canalul auditiv. Insecta va fugi ori va muri.

In spitalul din Râmnicu-Vâlcea, s'a făcut încercarea și s'a dovedit că înțepătura de albină este un bun leac împotriva mușcăturii de sarpe.

AVIZ

Începând un curs de taxatoare pe autobuzele noastre, reflectantele care cunosc limba română sunt rugate a se prezenta la sediul Sindicatului nostru din Calea Regele Carol II Nr. 119.

Ciuj, la 8 Feb. 1940

„RAPID“
Sindicatul Proprietarilor
de Autobuze Ciuj

Dela administrație O rugămintă pentru toți cei ce ne scriu

Iubiți cititori și frați, am scris și v'am rugat și altădată, ca oricâteori ne scrieți aici c. p. scrisori sau trimiteți mandate, scrieți clar, lămurit, citeț, deslușit: numele, comuna, județul și oficiul postal de care țineți.

Scrieți lămurit ceea ce doriți. Când achitați abonamente vechi, scrieți pe cât se poate și numărul sub care primiți gazeta.

Când faceți abonamente noi, scrieți totdeauna: nou. Când trimiteți și bani și scrisori, scrieți în mandate data când ați trimis scrisoarea, iar în scrisoare, data când ați trimis banii, ce sumă și pentru ce.

Înțelegem că e foarte greu pentru cei dela țară cari nu sunt deprinși bine cu scrisul, dar mai bine întârziți o zi acolo, și faci totul foarte bine și precis, decât să trimiți aici, ca să perdem noi timpul căutând zadarnic prin registre lucrurile neclarificate. Cum s'a întâmplat într'o zi când unul singur a fost căutat de 9 ori la rând printre toți de abonați, pentruca la urmă să fie găsit întâmplător în altă parte, fiindcă nu a precizat situația sa cum trebuie.

Astfel avem pierdere de timp, și pentru unul singur, trebuie să suferim sute. Și cum aici e puțin personal, fiindcă n'avem mijloace să ținem mulți oameni la lucru, va înțelege oricine de ce uneori întârzie rezolvarea cererilor lor.

Vă rugăm deci iubiți cititori și frați, fiți colaboratorii noștri și ajutați-ne și în ceea ce v'am rugat: Scrieți clar adresa, scrieți lămurit ce doriți Scrieți pe mandat dacă ați trimis și scrisori, iar în scrisoare, dacă ați trimis bani și nu uitați data scrisorii și Nr abonamentului când e ab. vechi.

Rugăm pe cei cari n'au primit la timp cele cerute, să ne erte.